

DGAIA O UN OPAC ENTRAMAT CATALÀ

Un cas que no surt a la llum per ara

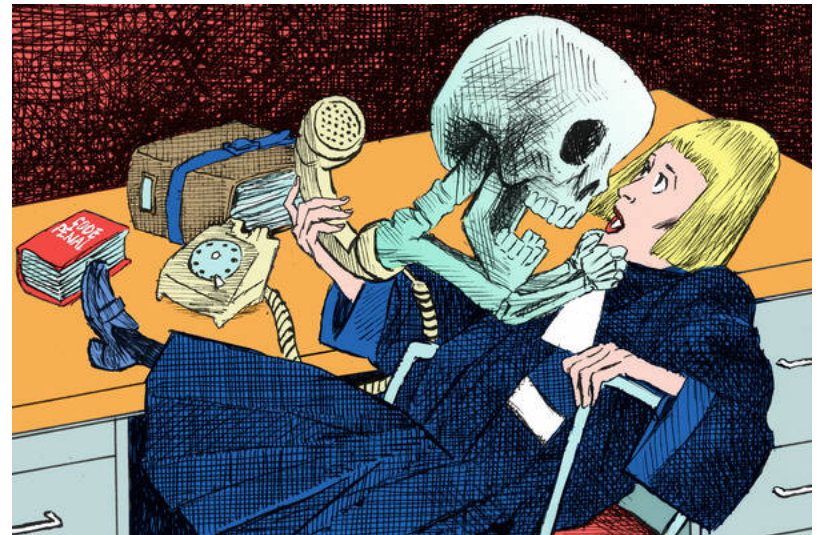
Els polítics i els medias s'omplen la boca dels serveis que reben col·lectius com els menors tutelats o els joves migrants però ara mateix tenen una patata calenta des de que un jove va decidir parlar. La gravetat dels fets denunciats han convertit en "Roger" en testimoni protegit a una investigació de l'Oficina Antifrau.

Un cas en què tenim pel mig la Generalitat de Catalunya i una xarxa immensa de fundacions, associacions i cooperatives que gestionen les ajudes que reben els joves que han estat tutelats per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, la DGAIA. Aquesta xarxa rep cada any desenes de milions d'euros públics, moltes vegades atorgats a dit i saltant-se la llei.

Al llarg dels últims anys a Catalunya, algunes d'aquestes iniciatives han anat engreixant-se amb diners públics i desenvolupant un alt grau de

mercantilització i professionalització més propi d'una gran multinacional global que d'una iniciativa civil i popular. Una professionalització que ha generat una èlit de persones amb sous alts, empreses satèl·lit, portes giratòries, bons contactes polítics i diners públics assegurats. Una professionalització que lluny de l'autoorganització popular es planeja i s'organitza amb cursos que valen milers d'euros impartits per ESADE, La Caixa o PWC.

El cas denunciat per en "Roger" assenyalava com a cervell Ricard Calvo que quan era directiu de FASI, FASI va pagar 1,5 milions d'euros a Casa Equipaments en concepte de lloguers. D'aquesta manera FASI crea amb diners públics un patrimoni immobiliari privat

millionari. La immobiliària creada per FASI ha estat inflant els preus. Per pisos d'entre 120 i 200 m² la fundació arriba a pagar fins a 3.000, 4.000 o 5.000 euros al mes. Quantitats molt més elevades que el preu de mercat de les zones on s'ubiquen els pisos i per altra part s'embutxaca prestacions falsificant les fitxes de menors que ja no estan amb ells.

Acabarem sabent-ne més?

BALES D'ANADA I TORNADA

Espanya, renuncia a un piló de bales

Vas tranquil fent la teva vida, observant l'entorn i de sobte la bufeta s'obre de bat a bat i tot és urgència, humitat i descontrol fins que arribes, o no, al lavabo més proper. És el que li ha passat al President Sánchez i, juraria que no ha arribat al lavabo. La culpa, com sempre la té el Ministre Marlaska que és un comprador compulsiu. El govern d'esquerra havia decidit no comprar armament a Israel però el Marlaska va passar per davant l'aparador de bales i no va poder resistir-se. Posi-me'n quinze milions va dir. I els jueus que tenen bales per donar i vendre perquè als palestins els maten amb míssils, els hi van embolicar.

I ara, el merder perquè els partits

d'esquerra que apuntalen al govern diuen que no, que abans van a l'oposició i amb ells hi va el Sánchez que es pixa a mig passadís. ¿Pero coño Marla, como se te ocurre comprar balas a los judíos?... Es que estaban de oferta...

Sortosament s'ha solucionat el problema. Espanya tornarà les bales a Israel i lluirà com un govern coherent i solidari. Només un parell de problemes, Israel s'empenya com una mona i no se sap si una vegada arrasada Gaza, utilitzarà aquestes bales contra

Espanya i una altra cosa, la Guàrdia Civil s'ha quedat sense munició. I això sí que és greu. LLUFA pel Marla